

giận hờn. Dù đôi khi người con dâu có những lời nói, và cư xử làm chị tủi thân. Nhưng rồi chị cũng bỏ qua, bởi cũng vì tình thương yêu con và cháu. Mỗi ngày chị thu xếp công việc nhà, rồi cấp sách đi học luyện thi quốc tịch để bảo lãnh con gái, là điều mong ước cuối đời của một người mẹ luôn vì con, một người đàn bà ở tuổi 75. Đời người vào tuổi này, cũng ví như mặt trời sắp lặn, chứ không phải là xế chiều nữa. Dù mệt mỏi, trí nhớ mai một, thể mà chị vẫn miệt mài, trí chí, chăm chỉ học từng câu từng chữ.

Một buổi sáng trời trong xanh, chị nắm tay tôi vui mừng báo tin chị đã thi đậu Quốc Tịch Mỹ. Thế thì ngày gặp con gái sẽ không còn xa vời nữa. Trong ánh mắt chị ánh lên niềm tự hào.

Suốt một đời chị, chỉ sống vì những đứa con thân yêu. Mỗi lần nghĩ đến chị là tôi liên tưởng đến một giòng nước chảy miên man

không bao giờ ngưng nghỉ, một giòng yêu thương êm đềm, chảy mãi không ngưng, đem tình mẹ bao la tắm gội cho đàn con. Chị đã sống trọn vẹn tình

mẹ đối với các con chị, trong suốt chiều dài của một kiếp người.

Tôi vô cùng cảm động khi nghe chị nói: "Mình đã thực sự cảm nhận được hạnh phúc và hài lòng, khi mình đem cho, hạnh phúc nhiều hơn khi nhận em ạ."/

Mẹ Hiền

*Nguyễn tu thị Diễm
tu là "Bé Diễm" hay là "Bé Cún"*

*Từ nay con mất Mẹ hiền
Nhu thuyền không lái như đàn đứt giây
Con nhớ mãi thuở thơ ngây
Được Mẹ dẫn giắt đến trường phây phây
Lòng con sung sướng ngất ngây
Mẹ con quấn quýt bên nhau vui vầy*

*Bây giờ con sống lắt lờ
Bao nhiêu hiểm họa đêm ngày bủa vây
Làm sao con sống được đây
Chúng con lạc lõng như bầy chim non
Những ngày hạnh phúc đâu còn
Chỉ còn nước mắt khóc thương Mẹ hiền
Ấm dương cách trở ngàn trùng
Biết bao giờ được trùng phùng Mẹ Cha*

